

Z KRAKOWA DNIA 2. GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W Pałacu Naszym w Dreznie d. 8go mie
siąca Listopadu roku 1812.*

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xże Warszawski &c. &c.

Zważywszy, iż pierwszym warunkiem eksekucyi praw i urzędzeń jest ich naydoftateczniejsza w kraju wiadomość; zważywszy, iż niewiadomość prawa nikogo niewymawia; zważywszy, że artykuł 87 Konfitytucyi przepisuje, iż prawa i urzędzenia Administracyi publiczney będą ogłoszonemi w dzienniku praw, i aby obowiązywały niepotrzebują inney formy ogłoszenia; zważywszy iż upowszechnienie wiadomości o Naszych postanowieniach, wiele przyczynić się może do zapobieżenia nadużyciom z niewiadomości prawa wynikającym; chcąc to ogłoszenie nadal uczynić zupełnie odpowiadającym potrzebie; na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowimy:

Art. 1. Dzienniki Praw wychodzić mają w drukarni Rządowej, pod szczególnym dozorem Naszego Ministra Sprawiedliwości, który zarazem czuwać będzie aby w żadnych innych dziennikach przedrukowanemi nie były.

Art. 2. Dzienniki prawa wychodzić będą arkuszami lub cwiartkami, z tych

składać się będą Numera, a z Numerow Tomy wynoszące do ilości 30 arkuszy.

Art. 3. Tom ieden na wodnym papierze kosztować nie ma więcej nad złotych ceterę gr. 20, w którą to kwotę obemylią się i kosztu portorii tak drukow, iak przesyłanych za nie pieniędzy. Gdyby przecież przy końcu roku pozostał iaki sład remanent, tedy ma bydź użytym na fundusz publiczney Biblioteki w Warszawie.

Art. 4. Do utrzymania dziennika praw i prenumerowania na niego obowiązaniemi są:

- 1) Wszyscy Sędziowie, Assessorowie Sądow, Pódsędkowie, Pisarze Sądowi, Aktowi i Konserwatorowie, Prokuratorowie Królewscy i ich zastępcy, Komornicy, Urzędnicy Stanu Cywilnego po miastach, tudzież Obrońcy publiczni wszelkiego stopnia.
- 2) Wszyscy inni Urzędnicy Cywilni przez Nas Króla mianowani, pensją z Skarbu publicznego pobierający.
- 3) Wszystkie wyższe Kraiowe i Departamentowe Władze dla ich wspólnego użytku.
- 4) Wszyscy Burmistrze i Woyci z obowiązkiem zoftawienia prenumerowanych dziennikow swoim następcom.
- 5) Wszyscy Biskupi, ich Urzędy i Plebani wyżey nad złotych pięćset dochodzącymi.

- 6) Wszystkie Kapituły i Kolegiaty,
- 7) Wszystkie Konsystorza dyssydentskie, i Pastorowie tak wyznania Augsburskiego iak reformowanego.
- 8) Rabini i Duchowni innych niewyliczonych tu wyznań.
- 9) Wszyscy Jenerałowie i wyżsi Officerowie przy Sztabach.
- 10) Wszyscy Urzędnicy Administracyi woyskowej.

Art. 5. Odrąd dzienniki te ex Officio bezpłatnie rozsyłanemi będą tylko do Bibliotek publicznych, do Archivum ogólnego, i do zwyczajnego ogłoszenia po iednym Exemplarzu.

Art. 6. Prefekt ułoży specyfikacją ilości Exemplarzy potrzebney dla prenumeratorów iego Departamentu, zniostszy się co do Władz i osób Duchownych Katolickich z Officyałem Dyecezyi. Podobną specyfikacją co do Władz i osób Sądowych ułożą Nasi Prokuratorowie, co do Władz i osób woyskowych ułoży Dyrektor popisow woyskowych, co do Biór Ministeryalnych i innych krajowych Władz, ułożą ich naczelnicy. — Specyfikacye takowe naypoźniej w przeciągu miesięcy trzech od daty ogłoszenia niniejszego Dekretu, mają być do Ministerium Sprawiedliwości odosłanemi.

Art. 7. Władze do ułożenia Specyfikacyow powyżey wskazane, trudnić się będą rozsyłaniem dziennikow i ściąganiem za nie prenumeraty, która to prenumerata kwartalnie z góry płaconą być ma, to iest 1 Stycznia, 1 Kwietnia, 1 Lipca, 1 Października i natychmiast do kassy (drukow Rządowych Ministerium Sprawiedliwości odsyłać będzie.

Art. 8. Nikt z powodu rozmaitych Urzędow lub innych własności obowiązujących równie do utrzymywania dziennika

praw nie będzie mógł być zagnionym do prenumerowania na więcey Exemplarzy nad ieden. Koszta prenumeraty dla Magistratur pobierane będą z funduszu na materyały piśmienne dla kaźdey przeznaczonego.

Wykonanie tey Naszey woli, Ministrom Naszym w czem do którego należy, a wszczególności Ministrowi Naszemu Sprawiedliwości równie iak umieszczenie iey w Dzienniku praw zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S. Przez Króla

Zgodno z oryg. *Minister Sekretarz Stanu*
Felix Łubiński, *Stanisław Breza.*

Minister Spraw: Zgodno z oryginałem

(Pod.) *Minister Sek. Stanu*
Stanisław Breza.

Ant. na Wygnaniach Joneman, Kon. M int.
Z Paryża d. 16 Listopada.

Woysko południowey Hiszpanii.

Miało i zamek Chinchilla na granicy prowincyi Murcyi, niedaleko od Manchy, osadzone były woyskiem nieprzyacielskiem, które po zmianie placu działań trzymać się mogło w tey dosyć mocney posiadzie; ale skoro woysko południowe opuściło Andaluzją, dla połączenia się z woyskiem środkowem, zbliżyło się do Chinchilla, i Hrabia Erlon (Jenerał Drouet) dowodzący przednią brażą, odebrał zlecenie opanowania tego miała. D. 3 Października, zostało miało przez woysko nasze zajęte. Tegoż dnia opasało zamek, którego dowodca oddać niechciał. Po 5cio dniowey pracy zrobiono wyłom, i zabierano się do szturm, gdy nieprzyjaciel widząc się być ściśnionym żądał kapitulować. Przyszła do skutku kapitulacya d. 8, w której osadzie pozwolono honory woyskowe. Marszałek Xze Dalmacyi (Soult) kazał potem zamek w Chinchilla

zburzyć:

Miaſto Strazburg d. 6 Grudnia w rocznicę koronacyi Cesarza i bitwy pod Auerlitz wyposaży iedną cnotliwą dziewczynę. Ta musi bydź w Strazburgu urodzona lub tam wychowana i zamieszkała, nie mieć lat 30 i poyść za zaſłużonego w polu woiownika.

Monitor ogłoſił

Dwudziesiąty szesty Biuletyn Wielkiego Woyska.

W Borowsku d. 23. Października 1812.

Po bitwie pod Mozayskiem zajął Jenerał Kutuzow ſtanowisko o milę (francuzką) przed Moskwą; kazał kilka redut usypać dla obrony tego miaſta i osadził go w nadziei okazania az do oſtatniey chwili groźney poſtawy. Ale gdy d. 14 Wrzeſnia zobaczył nadciągające przeciw sobie woysko Francuzkie, odmienił ſwoie poſtanowienie, opuſcił to ſtanowisko i cofnął ſię przez Moskwę. Przed południem o 9tey godzinie przeszła główna kwatery Moskiewska przez miaſto, a o 1wszey z południa weſzła tam przednia ſtraż Francuzka. Dowodca Moskiewskiej tyloey ſtraży kazał ſię zapytać czyli będzie mógł przeciągnąć przez miaſto, żeby do niego nieſtrzelano. Pozwolono, lecz uzbroiony przez Wielkorządcę w Kremlinie motłoch czynił odpor, który natychmiaſt rozproszony zolał. Nazajutrz, iako też d. 16, 17 i t. d. pochwyconoj 10,000 żołnierzy Moskiewskich, którzy ſię dla zdobyczy w mieſcie ukryli; byli to ſami dawni żołnierze, którzy liczbę naszych jeńców pomnożyli. D. 15, 16, 17 Wrzeſnia oſwiadczył dowodzący Jenerał Moskiewską tylną ſtrażą, iż zaprzestaną ſtrzelać, iż nie będą ſię bić, ſłowem mowił o pokoju. Udał ſię drogą do Kołomny; przednia ſtraż nasza ſtanęła o 5 mil (francuzkich) za Mo-

skwą nad moſtem na rzece Moskwie. Woysko Moskiewskie opuſciło tymczasem drogę do Kołomny, a udało ſię poprzeczną do Rażugi. Obeszło zatem Moskwę w odległości 6 mil (francuzkich). Wiatr niósł w tę ſtronę dym i płomienie. Marsz ten, iak Moskiewscy oficerowie zapewniają, miał dla nich coś ponurego i ſwiętego; w wszystkich ſercach panowało pomięszanie i boiaźń. Mowią powszechnie, że oficerowie i żołnierze tak byli wzruszonymi, iż w całym woysku pod czas tego marszu tak byto cicho, iak pod czas nabożeńſtwa.

Dowiedziano ſię w krotce o kierunku nieprzyjaciela. Xże Iſryi (Marszałek Beſsieres) udał ſię z obserwacyynym korpuſem do Deſzny. Król Neapolitański ſzedł za nieprzyjacielem do Podol, potem zaſzedł mu z tytu i zagroził oderżnięciem go od Kaługi. Chociaż Król Neapolitański miał tylko z sobą ſtraż przednią, nieprzyjaciel mógł zaledwo opuſcić ſwoie ſzańce, które był usypał, i cofnął ſię o 6 mil (francuzkich) nazad, z którym przednia nasza ſtraż ſtoczyła chwalebną walkę. Xże Poniatowski zajął ſtanowisko za Narą, gdzie wpada do niej rzeka Iſtia.

D. 5 Października pojechał Jenerał Laurillon do głównej kwatery Moskiewskiej i między obuſtronnemi ſtrażami zaſzła umowa, iż iedna drugiej nie będzie napaſtować aż po trzech godzinnym wypowiedzeniu rozeymu. Wszelako d. 18 o 7mej z rana wypadło 4000 kozaków z laſu, który na pół działowego wyſtrzału znajdował ſię od korpusu Jenerała Sebaſtianiego, na oſtatnim końcu lewego skrzydła przedniej naszej ſtraży, który tego rana nie był ani osadzony, ani przezyrany. Uderzyli oni z zwyczajnym krzykiem na lekką tę jazdę, właśnie gdy, z koni

zsiadła, dla odebrania racyy mąki. Nie mogła ona się iak tylko cokolwiek opodał uszykować. Tymczasem wtargnął nieprzyjaciel tą luką i opanował 12 dział i 20 prochowych wozow do korpusu Sebastianiego należących, które w dolinie stały. Zabrał oraz 30 taborowych wozow; ogółem 65, nie 100 iak się w przeszłym biulletynie doniosto. W tymże czasie wpadła tą samą luką nieprzyjacielska liniowa jazda z 2 kolumnami piechoty. Korpus ten spodziewał się uprzędzić nas do lasku i wąwozu Woronowskiego; ale był tam Król Neapolitański i siedział iuz na koniu. Połapał przeciw liniowej jazdzie nieprzyjacielskiej i poraził ją w 10 do 12 uderzeniach. Postrzegł potem 6 batalionow piechoty obu kolumn, któremi Jenerał Müller dowodził, uderzył na nie rozbił i zupełnie wytepił. Jenerał Müller poległ na placu boiu. Gdy się to na iedney stronie działo, bił się Xże Poniatowski na drugiej i poraził dywizyą Moskiewską. Jenerał Polski Fiszer poległ od kul działowej. Nieprzyjaciel nie tylko daleko więcej od nas utracił, ale ściągnął procz tego na siebie wlyd, że złamał umowę, co nigdy, albo rzadko się zdarza. Strata nasza wynosiła do 800 ludzi wzbitych, ranionych i poymanych. Nieprzyjaciel dwa razy tyle utracił. Wiele officerow Moskiewskich dostało się w naszą niewolą i 2 jenerałow Moskiewskich zostało zabitych. Król Neapolitański okazał w tym dniu co może przytomność umysłu, odwaga i woienna wprawność, a w całej tej kampanii okazał się godnym wysokiej dostojności, którą pjaśnie.

Z tem wszystkim chciał Cesarz przymusić nieprzyjaciela, aby opuścił oszańcowany swoy oboz i cofnął się o kilka dni

drogi, ażeby mógł bez przeszkody udać się do okolic, które na zimowe leże obrał, i one zająć dla uskutecznienia dalszych swoich planow. Postął zatem przez Jenerała Lauriffona przedniey swojej fraży rozkaz, aby stanęła za wąwozem Winkowy, ażeby nieprzyjaciel niepostrzegł iego poruszeń. Jak skoro Moskwa prześlata bydź miastem, postanowił Cesarz albo opuścić to pogorzelsko, albo sam Kremlin 3000 ludzi osadzić; ale po 14dniowej pracy nie uznano Kremlinu dosyć mocnym, ażeby mógł 20 lub 30 dni własną siłą się utrzymać. Nadto establiłby woysko i wtrzymać iego poruszenia bez wielkiego użytku. Gdyby chciano Moskwę przeciw żebrakom i rabusiom zastonić, potrzeba by tam 20,000 woyska zosławić. Moskwa iest w tej chwili niezdrawem i zaraźliwym miejscem. Otacza ją 200,000 ludzi, którzy błąkają się w okolicznych lassach, z głodu umierają i z pod zwalisk domow i ogrodow wykopują co mogą sprzętow i żywności. Nie wypada zatem nawet garstki ludzi poświęcać dla miejsca, które nie ma więcej żadnego znaczenia woyskowego, a polityczne utracito. Gdy wszystkie magazyny starannie wyszukane i wywiezione z miasta zosłazy, rozkazał Cesarz pod Kremlin miny podłożyć, który d. 23 o godzinie 2giey z północy Xże Trewizy (Mortier) na powietrze wysadził. Zbrojownia, koszary gmachy magazynowe, wszystko iest zburzone. Owey rownie dawney iak monarchia cytadeli, owego pierwszego pałacu Carow iuz nie ma. Xże Trewizy udał się zaraz w drogę do Berei Adjutant Imperatora Moskiewskiego Winzengerode, który d. 22 z 500 kozakami chciał do Moskwy wtargnąć, zosłat odparty i z młodym Nariskinem w niewolą zabrany.

D. 19 główna kwatera przeniesiona z - stała do Troyce i pozostała tam do 20go. D. 21 była w Igniatowie, d. 22 w Fomin-skoe, ponieważ wojsko dwa poboczne marsze odbyło, d. 23 w Borowsku. D. 24 zamyśla Cesarz udać się w drogę, dojdź do Dźwiny i zająć stanowisko, które zbli-ży go o 80 mil (francuzkich) do Peterzbur-ga i Wilna, gdzie będzie miał podwoyną korzyść, znajdowania się o 20 marszow bliżej mety i sposobow.

Z 4000 murowanych domow, które znajdowały się w Moskwie, pozostało tyl-ko 200. Liczono ich 1000, ponieważ bra-no razem i kościoły, których było 800, a z tych większa część ień spalona. Z 8000 drewnianych pozostało się około 500. Ra-dzono Cesarzowi, aby kazał resztę mia-ła spalić i wypłacił się Moskalom wła-sną ich monetą, tudzież, aby ten środek rozciągnął także na okolice Moskwy. Znayduie się około Moskwy 2000 wsiow, tyleż pałacow i zamkow. Radzono, aby wysłać 4 kolomny każda po 2000 ludzi i dać im zlecenie wszystko na 20 mil (fran-cuzkich) w całym okręgu spalić. Będzie to, mowiono, dla Moskalow nauką, do prowadzenia wojny regularnie, nie na wzor hord Tatarskich. Jeżeli spalą wieś lub dom, potrzeba im spaleniem stu odpowie-dzieć. Lecz Cesarz nie łezwolił na ten środek, przez który pomnożyłaby się bar-dziej nędza tej wielkiej ludności. Pomię-dzy 9000 właścicielow, których zamki byłyby spalone, znayduie się może 100, których uważać można stronnikami Mara-ta Moskiewskiego, a 8900 uczciwych lu-dzi, którzy dosyć drogo przypłacili już zdrożność kilku nikczemników. Dla uka-rania 100 winnych, zrobionoby 8900 nie-szczęśliwemi. Nadto pozbawiłoby się 200, 000 ubogich niewinnych poddanych spo-

sobu do życia. Cesarz przestał na zburze-niu cytadeli, wszystkich wojskowych do-mow i instytucow wedle praw woiennych, bez zrobienia poddanych, których dosyć woyna uciska, ieszcze nieszczęśliwszemi.

Mieszkańcy Moskiewscy nie mogą się wydziwić nad pogodą, którą od 20 dni mamy. Tak tu przyświeca słońce, tak są dni piękne, tak te w których zwykliśmy się przejeżdzać z Paryża do Fontaine-bleau. Wojsko znayduie się w nader uro-dzayney okolicy, która równać się może z naylepszą w Niemczech i Francyi.

*Dwudziesty Siódmy Biuletyn Wielkiego
Woyska.*

W Berei d. 27 Października.

D. 22 udał się Xże Poniatowski do Berei. D. 23 wojsko zabierało się wtaż udać drogę, gdy dowiedziano się po po-łudniu, iż nieprzyjaciel opuścił oszańco-wany oboz i zbliża się do miasteczka Ma-łego Jarosławka. Uznano za potrzebne poyść przeciw niemu i wypędzić go stam-tąd. Wicekról Włoski odebrał rozkaz u-dania się tam. Dywizya Delzonsa przy-była d. 23 o 6tej, w wieczor na lewy brzeg rzeki, opanowała most i kazała go sporządzić. W nocy na 24ty weszły dwie Moskiewskie dywizyje do miasta i opano-wały nader korzystnie na lewym brzegu wzgórkii. D. 24 równo z świtem rozpo-częła się walka, gdy tym czasem poka-zało się całe nieprzyjacielskie wojsko - stanęło za miastem; nasze dywizyje Del-zonsa, Brussiera i Pino były na prze-miany w ogniu. Potyczka ta czyni Wice-królowi i 4mu korpusowi naywiększą chwa-łę. Nieprzyjaciel rozkazał dwiema trzecim częściom swojego woyska wystąpić, dla u-trzymania swojego stanowiska; lecz na-daremnie: miasto i wzgórkii opanowane zostały. Ustęp nieprzyjaciela tak był na-

gły, że 20 dział w rzekę wrzucił. Około wieczora rozwinął Xże Eckmühl (Marszałek Davoust) swoy korpus, a d. 25 całe woysko znajdowało się z artylerią w szyku do bitwy w tem samym łanowisku, które nieprzyjaciel dnia poprzedzającego posiadał. Cesarz przeniósł główną swoją kwaterę d. 24 do wsi Gorodnia. O 7mej z rana 6000 kozaków, którzy przedarli się przez lasy, wzniesli wielki krzyk w tyle łanowiska i porwali 6 dział. Xże Istryi (Marszałek Bessieres) wsiadł z całą konną gwardyą na konie, otoczono całą hordę, porąbano lub do rzeki wtrącono. Odbito iey zabrane 6 dział, i zdobyto wiele iey wozow. 600 kozaków zostało zabitych, ranionych i poymanych; z gwardyi jest 30 ludzi ranionych, a 3 zabitych. Pod Jenerałem Rapp ubito konia. Nieufirazonność tego jenerała, której tyle już dał dowodow, okazuje się w kazdey rozprawie. Na początku potyczki nazwali niektórzy officerowie kozaccy gwardyą łroyńisiami Patyżkiami. Major dragonii Letort dobrze się popisał. O godzinie 8 przywrocony był porządek. Cesarz udał się do Małego Jarostawka, dla rozpoznania łanowiska nieprzyjacielskiego. Nazajutrz rozkazał uderzyć na nieprzyjaciela; lecz ten cofnął się w nocy. Xże Eckmühl ścigał go 6 mil (francuzkich), potem kazał Cesarz zaprzestać ścigania i czynić woysku poruszenie ku Berei. D. 26 była główna kwatera w Borowsku, a d. 27 w Berei. Dziś Xże Eckmühl znajduje się z swoim korpusem w Borowsku, a Xże Elchingi (Marszałek Ney) w Mozaysku. Pogoda przedziwnie nam służy; drogi są dobre i mamy jeszcze czas jesienny, który ma jeszcze 8 dni trwać i przez ten przeciąg czasu dojdziemy do nowego naszego łanowiska. — W potyczce pod Małym Ja-

rostawkiem gwardya Włoska dobrze się popisała, zajęta i utrzymała nieprzyjacielskie łanowisko. Jenerał Baron Delzons, waleczny wojownik, ugodzony 3 karabinowemi kulami poległ w tey potyczce. Strata nasza wynosi w zabitych i ranionych 1500, a nieprzyjacielska 6 do 7000 ludzi. Na poboiovisku znaleziono 1700 Moskalow, pomiędzy któremi 1100 rekrutow w szarych kurtkach, którzy ledwo 2 miesiące służy. Dawna Moskiewska piechota jest wytępiona; woysko Moskiewskie winno swoje ocalenie posiłkowi kozaków, których wielkimi kupami z nad Donu dostać. Dobrze wiadome rzeczy osoby zapewniają, iż w Moskiewskiej piechocie pierwszy tylko szereg składa się z żołnierzy, drugi i trzeci z rekrutow i milicyow, które w brew danemu słowu do pułkow wcielono. Moskale utracili 3 jenerałow. Z naszej łrony Jenerał Hrabia Pino jest lekko raniony.

2 Moskwy d. 17 Października.

(Z Dziennika Państwa.)

Oto jest kopia listu Hrabiego Rostopczyna, do Hrabiego Szymona Woronzowa. Kopia ta pisana własną ręką Hrabiego Rostopczyna i znaleziona pomiędzy jego papierami, zawiera w sobie co następuje: *Do Hrabiego Szymona Woronzowa, dnia 30go Czerwca 1801 roku.*

Odebrałem list WPana, który iak wielkie mi sprawił ukontentowanie, wyrażać tego nie potrzebuję. Od chwili w której opuścitem Anglią, aż do samey moiey śmierci, uważałem WPana i uważać będę za moiego dobroczyńcę: szczęśliwy jestem, jeżeli mogłem WPanu dać iaki dowod moiey wdzięczności!

Zaprzęsałem pisywać do WPana, gdyż sądziłem, iż utrzymywanie z nim korespondencyi, nie może go wiele inte-

ressować; ś. p. Imperator nie oddał mu sprawiedliwości i wnosilem, iż WPan możesz o mnie mieć porozumienie, iakobym uchybił w gorliwości służenia onemu. Hrabia Panin pokazał mi list, w którym WPan nazywasz go przyjacielem; od tej chwili, niechcąc W Pana obarczać moimi listami, zachowałem tylko w głębi moiej duszy to poświęcenie się dla W Pana i to uczucie, które ją napełnia uszanowaniem ku niemu. Nie poymię iakim sposobem Hrabia Woronzow, ta szanowna osoba, może nadawać chlubny tytuł swojego przyjaciela człowiekowi tak obrzydtemu, iakim jest Hrabia Panin. Czymże ten oflatni mógł zastąpić na iego szacunek? czyli swoimi talentami? których używa tylko na same podłe podstępny i osobiste widoki; na zniweczenie układów Berlińskich dla tego, że wuy iego ś. p. Xiążę Repnin, miał sobie takowe polecenie; na zerwanie umow z Francją a to wszystko dla tego, iż sądzi o rewolucyi iak nikczemny, emigrant Francuzki. Chciał on pewnego razu zostać Wice-Kanclerzem, utworzyć nowy dziwaczny związek, którego wypadkiem byłaby niezawodnie daremna dla kraju Moskiewskiego utrata, tysiący walecznych wojowników, powiększenie nienasyconego domu Austryackiego i ustalenia zuchwałego despotyzmu Anglii. Nie wspominam tu nic o postępowaniu Hrabiego Panin od czasu, iak utracił urząd Wice-Kanclerza; jest bowiem takie, iż zasługuje na miecz katowski, pogardę uczciwych ludzi, a podziwienie hołoty. On i iego współtowarzysze zaszczytili mnie swoim zdaniem, iż ja tylko ieden, powinienem być zostać oddalony. Udało im się przywieść to do skutku. Użyli do

tego zamiaru nikczemnego Kutaycowa i iego mifońnicy (1). Zwracałem na próżno uwagę Imperatora na zdzierstwa popełniane przez tego ulubieńca, któremu nikczemnicy o błękitnych wstęgach przypisywali taleata, zdolne zaćmić sławę Xięcia Menżykowa. Powiedziałem nawet Hrabiemu Kutaycow, iż czas już jest, ażeby w śmieszonym swoim postępowaniu, bałwierz (2) ustąpił wielkiemu Koniuszemu.

Co się tycze moiego systematu politycznego, takowego nie mogłem sobie wcale tworzyć obok Monarchy, który sam przez siebie chciał wszystko działać, który nie cierpiał żadney zwłoki w dopełnieniu iego rozkazow, oraz najmniejszego sprzeciwienia się iego woł. Potrzeba było naywiększey oftrożności, naydogodniejszey pory i nayszczęśliwszego humoru z iego strony, ażeby go skłonić do odwołania iego rozkazow, do odmienienia zdania, a przyjęcia tego, które za najlepsze poczytywano.

Wiem, iż przypisywano mi to wszystko, co działo się w Anglii. Obiaśnie W Pana we wszystkim, skoro mu nayprzed oświadczę, iż tyle kocham i szanuję naród, oraz rząd Angielski, ile nienawidzę polityki iego Miniłrow. Sam to Imperator miał myśl przywrocenia morskiej koalicyi, na korzyść Mocarstw neutralnych. Naypierwsze ambargo nałożył, pomimo wszelkich moich przełożeń, Xiążę Gagarin, który w kroku tym iedynie swojego interessu upatrywał. Ja to potym zniósłem one. Drugie ambargo było skutkiem, postępowania Anglikow na wyspie Malcie. Sądziłem i sądzę ieszcze, iż to była naydogodniejsza chwila do użycia nader słusznego prawa, prowadzenia

(1) *Panią Chev.lier, Aktorkę.*

(2) *Hrabia Kutaycow, był kamerdynerem i fryzjerem Imperatora Pawła.*

wolnego handlu, pod zabezpieczeniem go od wszelkich niesprawiedliwości mocarstwa, nadającego prawa na morzu. Gdyby ś. p. Imperator żył był jeszcze cztery miesiące, Anglii przywiedziona byłaby do smutnego stanu. Musiała obawiać się Francji; ogłoszoną była ze wszelkich źródeł wyzywienia siebie, porty wszystkich brzegów Europejskich miała zamknięte, wyjąwszy porty morza Adryatyckiego. Wiem, iż systema to spełzłoby na niczem; dla pomyślnego przyprowadzenia go do skutku, potrzeba było, ażeby Imperator rozważniey postępował w swoich czynach, ażeby nie miał dziwaczney chęci posiadania Malty — z tytułem Wielkiego Mistrza, którą to myśl podał mu Xiążę Bezbordoko, nie przewidując smutnych ślad wypadków, a to szczególnie dla zabawienia go i przywiedzenia do związku z Austrią i Anglią, w celu przywrócenia, jak sądzono, Burbonow na tron Francuzki.

Prawo to neutralnych, znajdując przekonujący dowód o swojej użyteczności, w ślącym postępowaniu dworów Sztokholmskiego i Kopenhąskiego; postępowanie dworu Berlińskiego słasnieysze było, aniżeli się spodziewano, chociaż osoby sprzyjające Anglii sprawiły w Imperatorze niechęć przeciwko Królowi Szwedzkiemu (w czasie ostatniey jego podróży do Peterzburga) i skłoniły go do oddalenia Pana Rozentranz, najwiernieyszego i najlepszego z ludzi, a nakoniec, po moim wyieździe, do wymagania takich ofiar, od Króla Pruskiego, które były powodem wypowiedzenia wojny. Sądziłem, iż nigdy nadto nie można nieufać systematycznemu postępowaniu takiego gabinetu, jakim jest Londyński, który od [ó] wleku

niczego nie oszczędził dla przywłaszczenia sobie panowania nad morzami, a który teraz doczekał się tej chwili, iż zgnana, w każdym innym czasie wojna, prowadzona pod słusznym niby pozorem pomimo życzenia narodu, służy mu do wzbogacenia się zdobyczami i zaborami, oraz przyprowadzeniu do kresu iego zamiaru, mającego za cel zgubę Francji. Nigdy nie sądził, ażeby Państwo Moskiewskie mogło się kiedy znajdować w przypadku, obawiania się rządu Francuzkiego; odległość bowiem kraiu, olbrzymie siły naszego państwa, położenie iego fizyczne, wszystko to zapewnia przeważny byt iego. Nie ma się czego obawiać od koalicji: rewolucya Francuzka iest tego dowodem, albowiem, kiedy ow okropny bezrząd obalał trony i ołtarze, porządek towarzyski nie mógł potączyć, dla ogólnego dobra, dwóch mocarstw w celu wspólnego i jednomyślnego działania przeciwko hydrze, która na każde państwo z osobna godziła. Czegoż może się obawiać państwo Moskiewskie, którego potęga iest rękocmią samey siebie, i służy za przedmurze dla Północy i dla całych Niemiec.

(Reszta potem.)

Z Peterzburga d. 2 Października.

Mieszkańcy tej folicy są potrwożeni. Po tem co widzimy i słyszymy nie iest to miało bezpieczne. Zły stan handlu wszystkich niespokojnemi czyni; Angielski ieden dom zbankrutował. Cukier Martynicki, od którego płaci się 10 rubli etá, przedają po 6 rubli. Z niemożności płacenia musiano zrzucić się z poczynionych kontraktów, co wiele kłopotu i zamieszania czyni.

D O D A T E K

D O N^o 97.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 2. GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ

Z Warszawy d. 28 Listopada.

Dnia 24 b. m. nadciągnął tu liczny oddział woyska Królewsko-Saskiego, a wczoray Bawarskiego.

W ciągu b. m. po niektórych kościołach zakonnych odbyte zostały nabożeństwa za poległych braci naszych w terażniejszym boiu. D. wczorayszego XX. Dominikanie na Nowym Mieście w swym kościele odprawili też żatobne Nabożeństwo własnym kosztem, z przyzwolitą okazalnością. Od rana przez różne zakony śpiewane były Ekwieile; o 11tey zaś msza Wielka przez Amatorów muzyki i orkiestrę Teatru narodowego grana, przy słowney przemowie odprawioną została; kościół cały rzesiłem wraz z katafalkiem w zbroie woyskowe przybrany oświetlony był światłem. — Smutny ten poległym braciom naszym hołd wdzięczności JW. Prefek Departamentu Warszawskiego wraz z członkami swego Bióra przytomnością swą zaszczycić raczył.

Dnia 25 wieczorem zszedł z tego świata w tuteyszej stolicy Adam Hrabia Potocki, Pułkownik 110 pułku jazdy Polskiej.

Wypis listu z Wilna d. 13 Listopada.

„Cesarz Napoleon przeniósł dnia 8 główną kwaterę do Smoleńska. Był on w dobrem zdrowiu. — Xże Reggio (Oudi-

not), który obiał znowu dowodztwo swego korpusu, i Xże Belluny (Wiktor) uczynili poruszenie dla działania zaczepnie przeciw korpusowi Wittgensteina. — Woysko Jenerała Czyczakowa cofa się wciąż; kolumny jego ustąpiły ze Stoinima do Nieświeża. — Xże Schwarzenberg i Jenerał Regnier ciągnęli za nimi w tropy. Tamten szedł na Różanę, a ten na Stoinim: — Dnia 10 był Xże Schwarzenberg w Zelwie. — Przy 10tym korpusie pod Rygą nic nowego nie zaszło.„ (Z *Gazety Berlińskiej.*)

Z Lwowa d. 20 Listopada.

Dnia 15 b. m. przybył tu sztab i bataliion pieszego pułku Bellegarda, a dnia 16 sztab i bataliion pieszego pułku Straucha. — D. 18 b. m. nadciągnęły tu przechodzące dwa szwadrony pułku huzarów Friemonta.

Z Nowogioroku d. 29 Września.

Angielski Admirał Warren przybył pod nasze brzegi. — List z Hallifaxu pod d. 9 Września zawiera co następuje: „Admiral Warren oczekiwany tu jest co chwila z 5 liniowemi okrętami i kilku fregatami. Pewną jest rzeczą, iż ma pełnomocnictwo do układania i zawarcia z waszem rządem pokoju; jeżeli niezechocie się zgodzić, tedy puści przeciw wam pozogi woyny.„ Ey! Panie Warren! przychodzisz może w takim samey znaczeniu, jak

Jackson przed Kopenhagę, do traktowania o pokoy? Chcesz może, ażebyśmy wam wydali naszą siłę morską, naszych maytkow i wyrzekli się prawa do żeglugi po Oceanie? Jeżeli tak jest, łatwo przewidzieć można skutki układow. — Gazeta Bostońska pod d. 24 Września mowi: " Członek gabinetu, który się tu teraz znajduie, — powiedział, iż iakie bądź są propozycye Admirała Warren, wszystko dla nas iedno, bo wojna nie ułtanie, peki Kanady nie zdobędziemy.,,

Prezydent Ziednoczonych Stanow dał następującą odpowiedz Stanowi Nowey Jersey:

Mci Paniel! Gdy Ziednoczone Stany zaięty mieysce pomiędzy narodami, przyięty oraz zasadę powszechney samowładności na morzu, ułtanowity ią i zaprowadziły w granice swoje. Jakkolwiek powolnemi fiaty się w spornych punktach, jakkolwiek okazały się umiarkowanemi względem przypadkowych lub umyślnych bezprawiw, nie ścierpią iednak nigdy krzywd i obelg, które nie mogą bydź wynagrodzonemi, a przez swoją rozciągłość, trwałość i zasadę postużyłby mogły do utwierdzenia mniemania, iż Ziednoczone Stany spadły z łopnia niepodległości narodowey. Zadna część Amerykańskiego ludu nie ma godniejszego prawa do tey niepodległości i niezliczonych wyptywających z niey dobrodziejstw, iak lud No-

wey Jersey. Od żadnego więc nie można mieć większey nadziei i oczekiwać, iż okaże patryotyczny swoy zapał i zbroyną ręką bronić będzie niezaprzeczonych i niezbędnych praw, które nabyliśmy, a których inaczey utrzymać nie można, iak tylko mocą oręża.

(Pod.) J. Madisson. 1

Z Halifax d. 4 Września.

Na okręcie liniowym Afryka odprawił się sąd woienny dla sądenia Kapitana Dacres dowodcy fregaty la Guerriere, która wziętą była przez fregatę Ziednoczonych Stanow la Constitution. Prezydował na nim Admirał Sawyer. Wypadł wyrok, iż wzięcie fregaty przypisać szczególniey należy obaleniu masztow, a przeto Kapitanowi Dacret honor przyznany.

NAYWIĘKSZE STOPNIE CIEPŁA O I ZIMNA.

Dnia 25 Listopada 1812	— 7,
— 26	— 2, 6
— 27	— 1, 4.
— 28	— 2,

Dnia 30 Listo. i 1 Grudnia 1812.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	17 — 15	15 — 14	15 — 13	—
nowe Zyto	12 — 11	— 10	15 — 9	—
nowy Jęczmień	11 — 10	— 9	— 8	—
— Owsa	5 15	5 —	—	—
— Jągieł	29 — 19	— 18	— 16	—
— Grocha	24 — 23	— 22	—	—
— Rzepaku	24 — 23	— 22	—	—

D O N I E S I E N I A.

Opisanie Sąd Policji Poprawczy obwodu Krakowskiego wzywa wszelkie władze bywilne i woyskowe, ażeby Łukasza Siekierkę zbiegłego, do wspolnictwa kradzieży powołanego śledzić, a wrazie wschytania tu dostawić zechciały. Tenże jest rodem z Zagrod Proszowskich lat 24 mający, katolik, bezzenny, wzrostu miernego, w sobie dość gruby, twarzy okrągłey gładkiey i białey, nosa krotkiego grubego, oczow siwych, brwi i włosow ciemnoguiadych, nosi sukmanę białą z czarnym sznurkiem kołto kołnierza wyszywaną, kłtę płocienną kunopną, pas kowany, czapkę czerwoną z czarnym barankiem, koszulę lnianą spodnie agrzebne, buty na podkawkach.

Od J. K. X. Mci Sądu Policji Poprawczy obwodu Krakowskiego: Dnia 2go Listopada 1812 roku.

Więckowski. Horzowski. Michiński.

Opisanie. Błażek Tabusa o znaczną kradzież w pieniądzech i towarach ku pieckich papetaioną obwinionego z aresztu z dnia 6 na 7 Listopada 1812 w nocy zbiegł. — Tenże jest redem z Wieliczki, ma lat około 24, Religii Katolickiej, stanu wolnego, wzrostu miernego, twarzy kształtney nieco podługowatey, włosów blond, oczów siwych, nosa miernego, w sobie szczupły, nosi się po lokalsku, i jest nieco wprawiony do usług dworskich. Zbiegł w kapudroku pieprzowym, miał oprócz tego na sobie spodnie drelichowe w paski, kamizelkę sukieną czerwonego koloru, koszulę z kryzami, chustkę białą na szyi, bóty kroiu węgierskiego, i kapelus z czarny okrągły na głowie. Wziął z sobą także inną przyodzień porządną. Tego szlakowca, dostrzeższy przytrzymać i do Magistratu Muncypalnego tutejszego Miasta Wieliczki lub do naybliższej miejscowey Zwierzchności oddać, uprzeymie każdego wzywa się. Wieliczka dnia 7go Listopada 1812.

(Pod.) *Włodek, Prezydent.*

Zgodność zaświadczam *Bergier, S. P. R.*

W Wieliczce, przy Ogrodzie Zamkowym, Dom murowany nowy, porządny wewnętrzny, z pięknie malowanemi Pokoiami, Ogrodem średniej wielkości, z drzewami różnainymi, jest do sprzedania. — O cenie i koudyciach sprzedaży, informować się można w Wieliczce w tym samym domu, u Sukcessorow ś. p. Jana Giebauera.

Podaje się do wiadomości, iż dla zaspokoczenia dłu gu w moc ugody Sądowney Starozakonnemu Abrahamowi Efraycherowi Obywatelowi Miasta Zarnowca winnego. — W Oystawicach Pow. Jędrzeiowskiem Dep. Krakowskim mila od Szczekocin leżących pod Nrem i od dnia 6go Grudnia r. b. godz. 1wszey po południu aż do dnia 8 t. m. sprzedawane będą meble szczególniey zaś kanapy, biera, komody, lustra, stoliki, krzeselka, zegary stolowe, powozy i żyta w snopie kop 50 więcej dającymu za gotową zapłatę. Każdy więc chęć nabycia takowych rzeczy mający winien jest terminu i miejsca pilnować. — Datt. w Jędrzeiowie d. 19 Listopada 1812.

Jgn: Rzuchowski, Komornik Pow. Jędr. Depar. Krakow.

Włościanka ze Sułozowy, do państwa Pieskoskalskiego należącej wsi w powiecie Olkuskiem, z pierwszego małżeństwa Tekla Zuradowa, drugiego Dratwowa, opuściła w roku 1809 powrotnego męża swojego Franciszka Dratwę, i od tego czasu nie ma o niej żadney wiadomości; uprasza przeto na miłość bliźniego, aby jeżeliby kto wiedział o przebywaniu lub śmierci wspomnioney wyżej iego małżonki Tekli Dratwowej, raczył go przez dwor Pieskoskalski, gdzie koszt będzie miał zaraz zwrocenony, uwiadomić.

Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi Dep. Krakowskiego, obwieszcza ninieyszemi: iż kamienica na Kazimierzu przy Krakowie, przy ulicy Krakowskiej zwanej, narożnia pod L. 98 w Gminie II. miasta Krakowa stojąca, z wszelkiem zabudowaniem poniżej wypisać się mianem, zajęciem obiety, do małoletnich Jana, Gułtawa, Apollonii, Julianny i Pelagii Ankwicow, niegdę JW. Stanisława Hr. Ankwicza synow i córek, miejsce mieszkania, a Opiekona swego W. Ignacego Łapińskiego w dobrach wsi Łazany w ościenney Galicyi Austrjackiej Cyrkule Bocheńskim zamieszkałego mających. prawem dziedzictwa należąca, na żądanie W. Antoniego Himonowskiego, Szkoł przygłównych Krakowskich Rektora, tu w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod 105 mieszkającego, a co do niniejszego Aktu zamieszkanie swoje u W. Hiacynta Bienkiewicza O. P. D. przy Trybunale Cywilnym pierwszej Instancyi Dep. Krakowskiego Patrona, jako Pełnomocnika swego w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 97 mieszkającego, obrane mającego, od którego tenże W. Hiacynt Bienkiewicz prawne kroki czynić będzie, przez publiczną licytacją na zadosyc uczynienie w summie 10,000 złr. w papierach Banku Wiedeńskiego dłużney, na czter. złote 207 złp. 9 gr. 13, a na srebrną kurant monete złp. 4291 gr. 25 wynoszącej, z prowizją po złp. 5 od 100 i kosztami prawnymi Wyrokiem Trybunału Cywilnego d. 28 Listopada r. 1811 nastąpionym zasądzoney sprzedana zostanie. Akt przyaresztowania kamienicy tej d. 1go Września r. b. przez Ur. Jana Kantego Kowalskiego Komornika przy Trybunale Cyw. I. Instancyi Dep. Krakowskiego nastąpił, którego kopia jedna Ur. Sebełyanowi Kawskiemu, Pi-

sarzowi Sądu Pokoju Ptu i miasta Krakowa Wydziału II, a druga W. Walentemu Barzczowi pierwszemu Ławnikowi miasta Krakowa w d. 17tym Września r. b. prawnie w noszonemi były, daley pomieniony Akt przyaresztowania w Księgi zajęcia w kancelaryi Trybunatu Cyw. Dep. Krak. nakarcie 131 pod L. 13 w d. 22 Października r. b. a zaś w Księgi hipoteczne Dep. Krak. Ur. Konserwatora w dniu 10 Października nakarcie 105 pod L. 19 w pisanym iest. Pierwsza publikacya zbioru objaśnień i warunkow kamienicy teyże odbywać się będzie na Audyencyi Trybunatu Cyw. I. Instancyi Dep. Krak. w Krakowie w domu Rządowym przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 publiczne posiedzenia swone odbywającego, w dniu 15 meca Grudnia r. b. o godzinie 10tej z rana. Dan w kancelaryi Trybunatu Cyw. I. Instancyi Dep. Krak. w Krakowie d. 25 Października 1812.

(Pod.) Sytkowski, Pisarz.

Dnia 20go Grudnia r. b. o godzinie 3ciej po południu wino różnego gatunku w beczkach i butelkach stare, tu w Krakowie przy ulcy Gołębiej pod liczbą 256 w kamienicy Sukcesorow, niegdy W. Michała Sroczyńskiego za gotowe pieniądze sprzedawane będzie. — Wszyscy przeto chcą kupna mający w dniu i miejscu wzwyż wyrażonym stawić się zechcą. — Dan w Krakowie d. 26 Listopada 1812.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. L. D. K.

Uwiedomia się niniejszym: że Ogród dworski w Krzeszowicach, zawierający w sobie kilka morgow, będzie puszczonej w trzechletnią arendę wraz z drzewami owocowemi, inspektami, domem mieszkalnem wygodnem, oraz z dodaniem podofiatkiem Pańszczyzny i nawozu. Licytacya odprawiać się będzie w Krzeszowicach w Kancelaryi dominikalney dnia 18go Grudnia r. b. — Ostrzega się przytem, że arendujący albo sam powinien bydź Ogrodnikiem z Professyi, albo przyjąć na siebie obowiązek utrzymania uzonego Ogrodnika.

Dziato się w Krakowie dnia dwudziestego piatego Listopada tysiąc ośmset dwunastego Roku. Na mocy zlecenia Trybunatu Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału Igo dnia 4 miesiaca Listopada 1812 Roku do liczby 3875 wydanego — tudzież na żądanie Ur. Marcina Lassanowskiego Patrona przy Trybunale Cyw. Iwszej Inst. Dep. Krak. w Krakowie przy ulicy Floryańskiej pod liczbą 553 mieszkającego — massy rozbiorowey Jana Nepomucena Majewskiego Kuratora do spraw Sądownie ustanowionego. — Ja Jozef Sowiński Reskryptem JW. Ministra Sprawiedliwości dd. Warszawa 20 Stycznia 1812 R. do Nr. 847 wydanym mianowany przy Trybunale Cyw. I. Inst. Dep. Krak. w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 105 mieszkający w Imieniu Prawa i Panującego zapczwałemi Wierzycieli Massy krydakney Ur. Jana Nepom. Majewskiego — jako to: W. Wincentego Laskiewicza, małoletnych Felixa, Urszuli, i Doroty Majewskich Opiekuna — UUr. Jacka Sulikowskiego — Jakoba Boczkowskiego — Bartłomieja Majewskiego, tudzież Łucyą z Ciechanowskich Majewską; którzy naprzeciwko tey Massie pretensye swoje likwidowali i przyznane mają — Ażeby się dnia dziewiątego Stycznia 1813 R. o godzinie 3 po południu przed wyznaczonym Sędzią W. Goskowskim w domu Władz Sądowych w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 osobiście lub przez Pełnomocników stawili — i deklaracye swoje przeciwko planowi Dystrybucyi przez Administratora w Kancelaryi W. Podpisarza Strzeleckiego do Protokołu wnieśli — czyli plan Dystrybucyi przez Kuratora podany przyjmują, lub zarzuty czynią. — Albowiem w przypadku niestawienia się do Spraw Zastępcą ostatecznego zatwierdzenia dystrybucyi planu u swojego Trybunatu dopraszać się będzie. — Przyczem wiadomo się oraz czyni, że od Wierzycieli nieprzytomnych dla dopilnowania ich Praw na Kommissyi Ur. Alexander Niesiołowski Patron w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 38 mieszkający, na koszt tychże nieprzytomnych iest wyznaczonym.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Prezydent Muncypalności Miasta Stołecznej Warszawy. — Podaie do wiadomości publicznej, iż pobor Podatku osobistego za r. 181 $\frac{1}{2}$ z Dodatkiem za rok 181 $\frac{2}{2}$, to jest: tych osob, która według prawa do opłaty obowiązane są, lecz w roku 181 $\frac{1}{2}$ o puszczone zostały, rozpoczętym zostanie, a to najpierw z Cyrkułu 4go. Wzywa tedy kontrybuentów tegoż Cyrkułu 4go. aby w przeciągu dni ośmiu takowy podatek do Kassy w Ratuszu Głównym będącej, za ręce i za kwitem JPP Odelskiego poborcy i Peinke Kontrallera wnieśli. Ostrzega się, iż potupliwym terminie Eksekucya Woyskowa zadysonowana zostanie, która nie prędzej ustąpi, aż kontrybuent zapłaci należność za siebie i służących obojaj płci, rzemieślnicy za czeladników i terminatorów w miarę liczby, jaką pod czas ostatniej konskrypcyi posiadali; rozumie się przytym, iż pryncypalnie mają wolność od zasług podatek ten za ludzi swych zastąpiony odtąd być. Wyrażnie się zakazuje, aby Podatek ten, ani inny, Eksekutorem nie był powierzonym, tylko wprost do kassy wniesionym.

w Warszawie dnia 25. Listopada 1812.

Węgrzecki P. M. S. W.

Bogulski S.

3) Ekonomia Koronna Sokolnicka w Departamencie Księżkim. Powiecie Ołtrzasowskim położona, od dnia 17ego Grójcy 1813 roku z wolnej ręki podług nowych wyliczeń intryaty roku 1812 dochód roczny w kwocie Złotyeh Polkich 92 795 wykazujących, w dalszą jenerałną wypuszczona być ma.

Do dzierżawy stoli, Rozowian do Najwyższej Urławy Nayaśnayszego Pana dnia 29 Marca 1808 roku, Osoby dobra dziedziczne posiadające lub dobra obee w possessyi szlacheckiej lub dzierżawnej trzymające, niemniay osoby w Rzżbie woytkoway lub cywilney sossające, tudzież osoby płci żeńskiej owdowiałe lub samężne, przysposobeni być niemogą. Osoby do klasa powyższych nie należące, obojęt dzierżawiciele mające, tak kwalifikacyą swą jakoz kasyą bezpiecną i dostateczną w summie siołtych Polki h 48 000, udowodnił w listnie będące, od daty niniejszego Obwieszczenia aż do dnia 1go miesiaca Styensia roku przyszłego, do Isby Administracyney J. K. Mości na piśmie zgłosić się mogą, która to Isba Administracyina natenczas tego, którego za szczególniey kwalifikującego się usna, Nayaśnayszemu Panu przedstawi.

Warunki dzierżawne tudzież wylicgi intryaty codzien-

nie szna, od godziny 9tey do 12tey w Wydziale Rachunkowym teyże Isby wpałacu Posiedzeń Jey, na dziedzińcu Salkim, przeczytano byćz mogą. — w Warszawie dnia 6go Listopada 1812 roku.

Jego Królewsko-Księżecy Mości Isba Administracyina Dochodów Korony Xięstwa Warszawskiego

A V E R T I S S E M E N T.

Des Kron Domainen Amt Sokolniki im Kälischer Departament und Ołtrzasower Kreise, soll von Trinitatis 1813 ab, aus freyer Hand nach den neuen Anschlaggen de anno 1812 welche einen jährlichen Ertrag von 92.795 fl: pol: nachweisen, in General Pacht ausgethan werden.

Zur Pachtung aber können gemäß einer Allerhöchsten Königl: Verordnung vom 29ten März 1808 disqualifizierte nicht zugelassen werden, welche eigenthümliche Güter besitzen oder Güter anderer in Pfand besitz oder in Pacht haben, nicht weniger beym Militair oder in Civil Dienst stehende Männer, noch Wittwen oder Frauen.

Pachtlustige, welche zu obbenannter Klasse nicht gehören, ihre sonstige Qualification und sichere und gültliche Caution in dem Betrage von 48.000 fl: nachzuweisen vermögen, können sich von dato dieses Avertissements bis zum 1stem Januar künftigen Jahres, bey der Königl: Warschauer Domainen Kammer schriftlich melden, welche alsdann denjenigen, welchen sie als vorzüglich qualifizirt findet, des Könige Majestät in Vorschlag bringen wird.

Die Pacht: Bedingungen und Anschlag kommen täglich von 9 bis 12-Uhr Vormittags, bey der Rechnungs Expedition gedachter Cammer, im Cammer Hause auf dem Sächsischen Palais Platz, eingesehen werden.

Warschau den 6ten November 1812.

Königl: Warschauer Domainen Cammer v. Colomb.

Briegemeister.

Taxa Bułek, Chleba pszennego i żytnego. Na Miesiąc Grudzień 1812 roku, przez Kommissyą Taxową sporządzona.

Nro 1. BUŁKI i CHLEB PSZENNYY.	F.	Ł.	Gr.
Bułka Montowa, z mąki Marymontkiej za groszy 3 wszyż ma	—	8	2
Jedna Ordynaryjna Bułka za dwa grosze	—	12	—
— Bułka z Montoway mąki za 6 groszy	—	16	—
— Bułka z Montoway mąki za 12 groszy	—	1	—
— Bułka Rządkowa ordynaryjna za 6 gr:	—	4	—
— Strucla po 6 groszy	—	1	8
Jeden Chleb Rółowy po 12 groszy długowaty	—	2	18
— Placek folony po 1 groszu	—	10	2
Nro 2. CHLEB ŻYTNY.			
Jeden Chleb za 6 groszy	—	1	21
— ditto — 12 —	—	3	10
— ditto — 24 —	—	6	20
Nro 3. RAZOWY czyli Kommissy CHLEB.			
Jeden Chleb za 6 groszy	—	2	18
— ditto — 12 —	—	5	4
— ditto — 24 —	—	10	8

zmo Dla wygody publiczney, różney wagi i ceny przayęty jest Chleb, również jak paksza o, aby dla dobre uboższego stanu ludzi Placki folone pieczono.

4do Maystrówia Piekarscy muszą Numer i wagę Chleba na nim kłaść.

3to Nie mają szychłej mąki do pieczenia Chleba brać; gdyż powinni wprzód próbę pieczenia zrobić nim mąkę zaplącą, a wymówka kupienia droższej mąki nie ma służyć na obronę Piekarszowi; Chleb zaś powinien dobrze wypiekać i tak do sprzedaży wyławić, pod karą konfiskaty.

4to Bułki montowe z mąki przedniej Marymontska zwanej, zaś ordynaryjne i Chleb żytny z przyzwoitey i niefalszowanego wypiekane być powinny.

5to Muszą być z wagą sęplowaną niniejszą Taxę w Piekarniach i na publicznych do sprzedaży Chleba wyřawionych sraganach mieć przybitą i aby każdy zaraz na miejscu, o ich mógł się przekonać dokładności.

6to Ponieważ zaś Taxa powyższa co do wagi tak dalece jest uregulowana, iż Piekarze i Chleb wypiekający, nie mogą mieć żadney przyczyny nżalenia się, na stratę w sprzedaży Chleba, przeto: Prezydent zaleca iak naysurowioy tymże piekarzom, aby nie tylko do wagi wyżey przepisany sřosowali się, ale co więkza, Chleb tak pszenney iako i żytny iak naydokładniy wypiekali, a to pod karami skonfikowania Chleba i więzienia, a nawet do Sądu kryminalnego przesępnym odeřtania. Wzywa się Publiczności, aby o każdej kontrawencyi Piekarsów natychmiast Prezydentowi Policyi doniosła, i o niej go sřwiadomiła. — Dan w Ratuszu Głównym Mieřta Stołecznego Warszawy dnia 30 miesiaca Liřtopada roku 1812. (L. S.) Zabłocki, P. P. M. S. W. X. Królikowski, Sekr.

Taxa Mięsa na Miesiąc Grudzień 1812 roku, przez Komisję Taxową sporządzona.

Imo WOŁOWINA.		Grosz
		zł: gr
Jeden Funł dobrego Mięsa Wołowego	-	10
Pieczeń Południwy	-	4
10 Wiązki Rłakow, każda wiązka a 6 gr:	-	1 20
za Serce całe	-	22
za Wątrobę	-	25
za Dudy wraz z Płucą i Łatkim	-	17
za Cysadry	-	14
za Ozór	-	1 12
za Podgarle	-	6
za Głowę z Mordą	-	1 16
za Cztery Nogi	-	29
Kamiń czyřłego Żoiz	-	16
za Kaptury	-	11
1do CIEŁĘCINA.		
Jeden Funł dobroy Cieleciny	-	15
za Głowę z Mózgiem od Ciałcia lub Bukata	-	17
za Cztery Nogi	-	17
za Łetka z Sercem	-	16
za Wątrobę	-	16
za Kryłki	-	17
za Młeczako	-	13
za Amoretki	-	-
3to SKOPOWINA.		
Jeden Funł dobroy Skopowiny	-	8
za Głowę	-	7
za Łetka	-	9
4to WIEPRZOWINA.		
Jeden Funł dobroy Wieprzowiny ze Skórą i łoniną	-	12
dito ordynaryjnijszey tak nazwaney Schab	-	10
za Głowę i Ozór	-	2 10
za Płedwię	-	18
za Kiełbańnicę, Wątrobę i Słodzoną	-	1 9
za Nerki	-	7
za Cztery z pierwszego kolana odięte Nogi	-	12
Jeden Funł Sałta	-	20
— Funł Smalcu łopionego	-	27
— Funł łtoniny sřwiezey	-	20
Krowie mięso, oraz z Bukatów nie drożey iak funł po groszy	-	-
Polkich s sprzedawan być powinno.	-	-
Mięso zaś kozierne groszem iednym drożey na funkcie sprzedawanem być ma.	-	-

Wzywa się Publiczność, aby w każdym pokrzywdzeniu i nieczynieniu zadosyć niniejszey Taxy do Prezydenta Policyi lub Kommissarza Taxowego donosiła, i onego sřwiadomiła, zapewniasiąc, iż Rzeźnik o oszukaństwo przekonany, karą według wielości przewinienia pieniężną, lub Aresztem a nawet odsądzenia od Profesyi ukarany zořtanie. — Dan w Ratuszu Głównym Mieřta Stołecznego Warszawy dnia 30 miesiaca Liřtopada 1812 roku. (L. S.) Zabłocki, P. P. M. S. W.

X. Królikowski, Sekr.

DONIESIENIA.

1) *Krzysztof Cieřlik, Mayster Krawiecki, który teraz mieszka w Pałacu JWW. Chodkiewiczów pod Nrem 484 przy ulicy Podwale, rekomenduje się wszystkim, tak tym którym sřułży dawniey, iako też i tym, którzy na przyszłość zaufanie swe w nim mieć zechcą.*

3) Mam honor donieść szanowney Publiczności: iż dostałem świeżo do mego handlu rozmaite towary z rękodziełni *Francuzkich* pochodzące, w naylepszym i ostatnim gusćie. — Rzeczy do ubioru i ryzsztunku wojskowego sřużące, iako to: pałasze, szpady, pendenty, sřłianowe różnego koloru, gładkie oraz haftowane złotem, i srebrem, również pendenty kazimierowe do szpad, szlifuy dla officerów wszelkiego stopnia, ołtrogi plutowane, i poręczane dla wojskowych rozmaitey broni, kitki sřrusie białe i ponsowe, znajduią się w takich gatunkach, iakich sobie kto życzyć może. — Przy czém podobnieź oznajmię: że z tym transportem i inne przedmioty to ielt: kamizierki, korty, kamizelki ksizmierkowo, kortowe, merynosowe, i rypsowe w rozmaitych kolorach, i naymodniejszym smaku, boie, merinos różnego gatunku i koloru, szłaki naśladowania kasemiru do sukien i chustek różney szerokości, materye iedwabne, bawelniane, wełniane i zimowe w naynowszych desenniach i gatunkach, axamity, tule, maliny, blondyny, perkalę, batylty, girlandy i bukiety kwiatowe, oraz fruktowe, tudzieź sřroie damskie, hafty na muślinach i perkalach, porcelanę, perfumy, kapelusze kasłorowe damskie i męskie, skóry wykroione lakierowane różnego koloru, na trzewiki dla Dam, tudzieź sřtylpy do bótów w naynowszym gusćie; oraz inne artykuły sřzymasłem, zapewniasiąc, iż każdy tak w dobroci towaru, iako i mierności ceny znajdzie satysfakcyę.

Józef Dymański.